

LAULUJEN AARREAITTA I

Väinö Hotti

Verraton aarre

On ilman muuta selvää, että RAAMATTU on uskovan tärkein kirja. Se on lähes jokapäiväistä ravintoa ja leipää. Sieltä löytyy evästä kaikkiin elämän tilanteisiin. On henkilöitä, jotka ovat olleet YHDEN KIRJAN MIEHIÄ. Heille Raamattu ei ollut ainoastaan tärkein, vaan lähes ainoa kirja.

Tällaiset henkilöt ovat yleensä eläneet aikaisemmilla vuosisadoilla. Toki kirjallinen valikoima on kaiken kaikkiaan ollut tällöin suppeampi kuin tänään.

”On meillä aarre verraton, Se kalliimpi on kultaa, Ja kivet kalliimmatkin on Sen rinnalla vain multaa. Tää lahja kallis taivahan, Tää parhain aartehemme On pyhä sana Jumalan, Sen saimme omaksemme” (Vvk.162:1)

KUNINKAASTA ON MINUN LAULUNI

(nettikuva)

VILHO RANTANEN

16.2.1899 – 7.7.1978

*Tule Jeesus ja siunaa lastas;
On tuulinen maailman tie.
Kätös voimakas turvaksi anna,
Kun uuvun, niin nosta ja kannaa.
Ikirauhaan kerran vie.*

*Ajan vaivoihin vaivun varmaan,
Jos Sulta en voimia saa.
Kiusat kiehtovat houkutus hurmaa.
Ja synti mun sieluni surmaa.
Sua kaipaen, auttajaa.*

*Sinun tahtosi tie on parhain,
Vain murhetta tie oma toi.
Usko rakkaus uupuu jo multa,
Tuo lamppuuni Henkesi tulta.
Sinä yksin auttaa voit.*

*Tule Jeesus ja auta kerran,
Kun kuoleman aallokot lyö,
yli väsyneen matkaajan purren,
Mi pyytävi syntejään surren,
Jäädä turviin armos työn.*

”Hengellinen laulu ja virsi on siunannut seurakuntaa jokaisen sukupolven aikana. Niin hyvin seurakunnan yhteisellä laululla kuin kotihartauden virrenveisuulla on niin valtava tehtävä sielunhoidossa, että on mahdotonta kuvitella hengellistä toimintaa ilman laulun tuomaa tukea. Jo kiirastorstain tuskan iltana veisattiin kiitosvirsiä , ja laulaen on Herran kansa aina tehnyt matkaansa.

Laulujen ja virsien vuosisatainen historia on meitä puhutteleva ja värikäs. Monet parhaista lauluista ovat syntyneet kärsimyksen tuliuunissa. Usein on runoilija joutunut vaeltamaan syvissä vesissä ja totuus on ostettu kovalla rahalla. Tämäkin teos todistaa, että melkein poikkeuksetta lauluntekijät ovat olleet ahdistuksen ihmisiä, joiden olkapään kuormaa on mitoitettu raskain punnuksin” (Vilho Rantanen, Kuninkaasta on minun lauluni, s.7).

UUNO VAITTINEN : ”Hyvä virsi on **kaksinkertaista rukousta!**”

KODIN PERINTÖ

Seuraperintö

ARVO EINO JUHANI TANI

2.9.1891 – 1966

Haukivuoren kirkkoherra 1931 - 1950

*Uusi voimallisempi herätyskausi Haukivuorella koettiin 1920 – luvun vaihteessa, jolloin **Eino Tani** toimi lyhyen aikaa paikkakunnan pastorina. Tani oli poikkeuksellisen lahjakas herätysaarnaaja, joka kykeni lyhyessä ajassa uudistamaan ja voimistamaan edellisinä vuosina hiipunutta herätyshenkeä... **Tanin** siirtyessä kirkkoherran virkaan Haukivuorelle 1930 – luvun alussa paikkakunnan hengellinen elämä sai uutta virtaa tasaisemman vaiheen jälkeen. **Tanin** sanoma puhutteli erityisesti nuoria, joita tuli uskoon runsain joukoin 1930- ja 40 – luvuilla. Kerrotaan, että nuorten tanssiharrastuskin väheni siinä määrin, että Asemalla sijainnut nuorisoseu-rantalo oli myytävä kunnalle, joka perusti siihen myöhemmin kansakoulun” (Elämää Kyyveden kahta puolen / Haukivuoren historiaa ss.492,493 / teksti ja kuva).*

Minun kodissani Haukivuorella pidettiin seuroja; hengelliset asiat tulivat läheisiksi ja rakkaiksi varhain. Tuolloin (1940-50) luvuilla Haukivuoren kirkkoherrana oli voimakas herätyshenkinen EINO TANI. Seuratuvat täyttyivät porstupia myöten – oli herätyksen aikaa. Kerrotaan, että maallikkopuhujiakin oli n.30!

Seuroissa laulettiin sekä virsiä että hengellisiä lauluja. Eräs huvittava tapaus on jäänyt muistiin tuolta ajalta. Oli tapana, että papin tullessa seurapaikkaan, häntä pieni lauluryhmä tervehti laululla. Tokihan pyrittiin valitsemaan mahdollisimman sopiva laulu. Joskus laulun valinta epäonnistui.

Kerran, kun EINO TANI tuli seuroihin, valittiin tuliaislauluksi ”**Voimahan suurehen rakkautes.**” Kiireessä valittu laulu tuotti pienen ongelman.

”Voimahan suurehen rakkautes Herrani kätke mua Purppura virtahas uppoudun suo mun puhdistua Köyhänä, heikkona, puutoksin Armo on uupua haavoihin Purppura virtahas uppoudun Suo mun puhdistua.”

Tämä ensimmäinen säkeistä oli tietysti aivan OK, mutta kolmas (3) oli negatiivinen yllätys - olihan kyseessä TANI hurskas, herätyshenkinen kirkkoherra!

”Ystävä kuuletko kutsua Jeesus sull` rauhan antaa Mestari tuskasi tuntee vaan syntisi kaikk` Hän kantaa Kauan oot` harhailut onneton Tänään sun etsikko päiväs on Syntisi tuo nyt ristin luo Kerro ne Jeesukselle.”

Perhehartaudet

VILHO HOTTI (1956)
10.3.1892 – 14.10.1959

Isä (**Vilho**, k.1959) piti aamuin ja illoin hartauksia. Hän säesti virsiä MANDOLIINILLA. Mandoliini oli joskus pudonnut lattialle ja remontoitu uusiin puihin. Aamu- ja iltavirret tulivat tutuiksi. Isä lauloi innokkaasti – niin kauan kuin hän sydäntaudiltaan (angina pectoris) pystyi. Isä kaiketi huomasi, etteivät pojat olleet kovin innokkaasti laulussa mukana, kun hän joutui huomauttamaan: *”Laulakaa pojat, isä laulaisi, mutta isä ei enää jaksa.”*

Isän useimmin veisaamista virsistä on jäänyt mieleeni:

1. *Immanuel, mun valoni, Mun ystäväni, iloni, Mun kuivaan sydämeheni Suo vuotaa veren kasteesi. Ah, riennä, Jeesus, apuhun, Kun olet lunastanut mun.*
2. *Sä tule, Jeesus, luokseni, Niin etten janoon nääntyisi. Jo kohta alan vaipua Ja voimat alkaa loppua. Ah, riennä, Jeesus, apuhun, Kun olet lunastanut mun.*
3. *”En pyydä muuta iloa, Kuin antaa tahdot armossa. Mua auta, että olla saan Uskossa ristis luona vaan. Ah, riennä, Jeesus, apuhun, Kun olet lunastanut mun.*
4. *Oi Jeesus, joudu auttamaan, Mua sanaas saata uskomaan, Suo, että kallis siemen sen Myös juurtui peltoon sydämen. Ah, riennä, Jeesus, apuhun, Kun olet lunastanut mun (Vvk.389).*

Ehkä eräs rakkaimmista aamuhartausvirsistä itselleni on virsi 535:

”Mun sieluni, oi herää jo! Kas, aamun armas aurinko Käy taivaan vahvuudelle. Yökauden mulle suojana On ollut Herra, Jumala, Siis kiitos olkoon hälle! Mielellä, Kielellä Hälle annan, Hälle kannan Kiitokseni, Köyhäks lahjaks sydämeni” (Haqvin Spegel, 1645-1714).

ABEL – eno (2.3.1860 - 23.6.1944) istui keinutuolissa Martti – veljeni (s.1938) sylissä ja veisasi aamuvirttä:

2. *”Suo, Jeesus, Henkes valon koittaa Myös minullekin armostas, Suo mielen pimeys mun voittaa Sun kirkkahalla sanallas. Mua **vaivaista sä armahda** Ja tahtos tielle taivuta”* (Vvk.521:2). – Martin antaumuksellinen osallistuminen lauluun sai Aabel – enon lausahtamaan: *”On siinäkin vaivainen!”*

Syntymälaulu

Tulin uskoon maanantaina 11.10.1961 klo 17.
Taivaasta tuli ääni: TULE SINÄKIN MINUN
VIINITARHAANI. Uusi ”elementti” USKO oli tullut minuun!

Koko illan sydämeistäni pulppusi alla mainittu laulu. Tuo laulu oli minulle ennestään hyvinkin tuttu, mutta nyt se tuli ensi kertaa sydämeistä. Tietysti kaiken kaikkiaankin muutkin hengelliset laulut saivat aivan uuden merkityksen uskoontulon myötä!

1. *Oi minkä onnen autuuden Ain usko myötään tuo, Kun itse Herran Jeesuksen Se aarteeksemme suo. Se huolet, murheet lieventää, Se tuskan myrskyn hiljentää. Ja toivon vahvan ikuisen Saa Herraan uskoen.*
2. *Mä myös sen onnen saanut oon, Siks virteni nyt soi. Nyt Herran kiitos kaikukoon, Kun autuuden hän soi. Mä eessä Herran kasvojen Näin kiitän, kerskaan, riemuitsen: Hän mulle katoomattoman Toi taivaan tavarat.*
3. *Nyt autuudesta riemuitsen Mä täällä toivossa, Mut täysin vasta tunnen sen Mä kerran taivaassa. On silloin kiusat päättyneet Ja vaiva, tuska, kyynelleet! Ei pääty riemu milloinkaan, Kun sinne käydä saan* (HLV 295).

”Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan” (Ps.4:2-4).

LAILAN MIELIVIRSI

Laila, oli ”laulihmisiä”. Juuassa ollessamme, hän oli pienen naislauluryhmän jäsen. Myöhemmin astma – sairaus vei lauluäänien. Kun hänen sairastuessaan lauloin monia lauluja, hän oli niissä kovasti mukana – huulet liikkuvat äänettömästi.

LAILA HOTTI
29.8.1939 – 20.9.2019

Kun meidät vihittiin Ylöjärven kirkossa 15.6.1968, Laila esitti laulettavaksi virren:

1. *Muistan päivää autuasta, Jolloin Jeesus löysi mun, Syntein tähden tuomitun. Tilastani kauheasta Nosti minut olalleen. Otti aivan omakseen.*
2. *Maistaa Herra mun jo antoi. Kuinka ompi suloinen Läsnaolo Jeesuksen. Syntini hän kaikki kantoi, Päästi alta orjuuden, Lahjaks antoi autuuden.*
6. *Hän on minun paimeneni, Minä hänen lampaansa, Hänen voittosaalinsa. Häntä kaipaa sydämeni. Ehtoollistaan nauttien Löydän hyvän laitumen (Vvk.322:1,2,6).*

HILJA TERVALAN (Lailan äidin) MIELIVIRSI

HILJA TERVALA
27.8.1916 - 2.7.2010

1. *Jeesus matkakumppani On mulla ristin tiellä. Vaikka horjuu jalkani, Ei apuaan hän kiellä.*
2. *Lapsen heikon tuntee hän Ja rientää avukseni. Korven tiellä synkeän Hän on mun paimeneni.*
3. *Kenen luokse pakenen, Ja kenen puoleen käännyn? Mulle ole armoinen, Sua ilman täällä näännyn.*
4. *Vaivaani mä valitan, Oi rakkain Jeesukseni, Syntini mä tunnustan, Suo rauha sielulleni.*
5. *Luokses saavun heikkona Ja vaivun helmahasi. Anna viimein nauttia Sun pyhää lepoasi (Vvk.364).*

Uskoon tulo tekee laulajan

"Pajuihin, joita siellä oli, me ripustimme kanteleemme. Sillä vangitsijamme vaativat meiltä siellä lauluja ja orjuuttajamme iloa: "Veisatkaa meille Siionin virsiä".

Kuinka me voisimme veisata Herran virsiä vieraalla maalla?" (Ps.137:2-4).

1. *Mä Jeesuksesta laulan, Hän yksin lohduttaa. Hän elämäni päivät Armollaan kirkastaa. Kun hältä tunnon rauhan Ja laulumielen sain, Mä Jeesuksesta laulan llossa, murheessain.*
2. *Mä Jeesuksesta laulan, Hän kuoli ristillään, Tien aukaisi hän mulle Kuolosta elämään. Mä Jeesuksesta laulan, Kun rauhaa nauttien Mä Herran armoitit Ja teitään muistelen.*
3. *Mä Jeesuksesta laulan, Ei toista hellempää. Hän armon, kurin kautta Mua luonaan pidättää. Hän eksymästä estää, On uskollinen ain. Nyt enkö häntä kiittäis Siis aina laulullain.*
4. *Mä Jeesuksesta laulan Nyt kotimatalla, Ja kerran autuaana Taivahan riemussa. Siell` luona elon virran, Laaksoissa Eedenin, Mä Jeesuksesta laulan, Paremmin puhtaammin* (Jane Crosby – Van Alstyne 1820-1915 / HLV 280).

1. *Olen löytänyt sen, josta ennustivat Pyhät profeetat muinoisin, Jonka päivän nousua vartosivat Isät sydämin sykkäilevin.*
2. *Olen löytänyt sen, josta paimenille Tuli enkelit ilmoittamaan, Jonka kehdolle tähtönen ihmeellinen Idän viisahat toi valollaan.*
3. *Olen löytänyt sen, joka toi sovinnon, Jok` on tallannut käärmehen pään, Meidät saattanut on Isän suosioon. Velat maksanut ristillään.*
4. *Olen löytänyt sen, joka kalkkimme joi, Joka aukaisi taivahan tien, Joten mullekin siunaus vuotaa nyt voi, Jospa kuinkakin kelvoton lien.*
5. *Olen löytänyt sen, joka itse on tie Ja mun vaaroista voi vapahtaa, Joka kuoleman varjosta valohon vie, Erämaan läpi kuljettaa.*
6. *Olen löytänyt sen, jota kaivannut on Minun sieluni murheellinen, Joka elämän lähde on loppumaton. Olen löytänyt Jeesuksen!*

(HLV 293 / Simo Korpela)